

[Agnete Laustsen]

der senest 1. maj 1992 etableres kørselsordninger for bevægelseshæmmede, også plejehjemsbeboere, og det glæder mig ikke mindst, at planerne for individuel handicapkørsel skal udarbejdes i samarbejde med handicaporganisationerne.

Lovforslagene giver unægtelig anledning til ganske meget, skal vi sige forhandlingsstof. Det er nok også fornuftigt, for der åbnes jo for ganske mange uløste problemer, både hvad angår lokale forhold, omfang af kørslen, prisfastsættelser og praktisk tilrettelæggelse. Det er derfor glædeligt og også rimeligt, at handicaporganisationerne får medindflydelse og medansvar for ordningens udførelse, naturligvis i tæt samarbejde med trafikskaberne, som også i dag tilrettelægger den almindelige kollektive persontrafik.

Med disse forslag synes jeg vi tager endnu et stort skridt frem mod en langt større bevægelsesfrihed for de mange borgere – man anslår ca. 50.000 – som i dag er afskåret fra at benytte almindelige transportmidler på grund af fysiske handicap. Det glæder mig derfor varmt, at vi kan støtte det fra konservativ side.

Erik Larsen (V):

Det er altid glædeligt at kunne medvirke til at forbedre vilkårene for borgere, der har et svært handicap. Venstre lægger vægt på, at bevægelseshæmmede skal fungere så godt som muligt i forhold til ikkehandicappede.

Disse to lovforslag er med til at lette tilværelsen for bevægelseshæmmede. Det drejer sig om bevægelseshæmmede, som ikke har mulighed for at få en invalidevogn, de får nu en større bevægelsesfrihed i landsdelene end tidligere. Venstre kan endvidere tilslutte sig, at der er tale om en solidarisk løsning inden for det trafikpolitiske område, og vi lægger vægt på, at omkostningerne holdes inden for de sektorer, der har opgaverne i øvrigt.

Ifølge lovforslagene beløber omkostningerne sig til 1,5-4 pct. af trafikskaberernes samlede udgifter, og det må siges at være meget rimeligt. Vi lægger vægt på, at vi alle sammen skal være med til at bære disse omkostninger i en solidarisk løsning til hjælp for de handicappede.

Det er en glæde for mig, at jeg kan meddele, at Venstre kan støtte lovforslagene.

Tommy Dinesen (SF):

Det er jo glædeligt at kunne konstatere, at der er kommet så hurtig en reaktion på det beslutningsforslag, som bl.a. SF var med til at fremsætte for et halvt års tid siden, og det er også glædeligt at se, at alle, der hidtil har været på talerstolen, har bakket forslaget op.

Man kan diskutere, om pengene skulle tages andre steder fra, om det skulle være amtskommunerne, der skulle have det igennem bloktilskud osv., det har der været en del kritik af. Jeg har undersøgt det i det amt, jeg kommer fra, hvor man har haft ordningen et stykke tid. Der bruger man 3½ mio. kr. på handicapkørsel ud af de 200 mio. kr., som Vestsjællands Trafikskab årligt bruger.

Om udgiften vil andrage 1 pct., eller om det bliver 4 pct., kan diskuteres, men det afgørende er, at man får nogle ordentlige visitationsregler. Der er forskel på, hvem der er stærkt bevægelseshæmmede, og hvem der ikke er. I Vestsjællands Amt, som jeg har omtalt, er der 600 personer, der nu er inde i ordningen, og det samarbejde, man her har haft med handicaporganisationerne, har været eksemplarisk. Jeg tror, at lovforslagene vil gavne nogle medmennesker, som har behov herfor.

Vi vil være med til et hurtigt udvalgsarbejde for at få loven vedtaget så hurtigt som muligt.

Ole Donner (FP):

Fremskridtspartiet er positivt indstillet over for, at der etableres kørselsordninger, men vi er uenige med ministeren i den foreslåede måde.

Der er her tale om et individuelt kørselsbehov, som den enkelte bevægelseshæmmede har, og derfor forstår vi ikke, hvorfor man ikke laver en ordning i privat regi. Man kunne udstyre de bevægelseshæmmede med et girobonhæfte, som den pågældende vognmand kunne betales med for disse kørsler.

Det er helt klart, at hvis taxaselskaberne i de forskellige kommuner vidste, at der var x antal bevægelseshæmmede i deres kommune, ville de selvfølgelig anskaffe en hyrevogn med lift, så man fik mulighed for at medtage kørestole. Dette ville ikke kræve nogen administration; man skulle blot udstyre de bevægelseshæmmede med en rekvisition til denne kørselsordning. Ved visitation kunne man så tage hensyn til,